

VERDT ALL VENTINGEN

ARTIKKEL

Av: Lena Müller, KoRus - Oslo

– Jeg satt mye på en stein og ventet på Moa, forteller Espen Gudim, som har vært mentor i Radius-prosjektet i Oslo. Til gjengjeld opplevde han øyeblikk som var verdt all ventingen.

ESPEN HADDE ALDRI TIDLIGERE jobbet sosialfagligda han ble kontaktet av Grete Ore, prosjektleder for Radius. – Grete ringte meg fordi hun hadde sett navnet mitt i en publikasjon som handlet om hund. Jeg ante ingenting om verken Radius eller Uteseksjonen. Jeg har derimot holdt på med hund i alle år. Da dette dukket opp, tenkte jeg at dette er en veldig fin mulighet for meg til å jobbe med hund, men i en helt annen sammenheng, forteller Espen.

Radius var i perioden 2015–2018 et prosjekt drevet av Uteseksjonen i Oslo, og hensikten var å nå

ut til unge voksne i aktiv rus. Mentorprosjektet gikk ut på at de unge skulle få en mentor med samme interesse som dem selv. Espen og Moa hadde felles interesse for hund.

Det første møtet

Moa er i 20-årene og bor i Oslo. Han ønsker ikke å stå frem med fullt navn og bilde i denne saken, men han vil gjerne fortelle om sin erfaring med prosjektet Radius.

Espen Gudim, her på fjelltur med sine egne hunder, forteller at mentorrollen i Radius var både uforutsigbar og givende. – Det var givende for meg som menneske å være med på å skape tillit og et holdepunkt i noen andres liv, sier han. (Foto: Privat)

Grete Ore, prosjektleder i Radius. (Foto: Privat)

– Jeg husker det første møtet med Espen. Jeg hadde ikke sovet, luktet alkohol. Han kommenterte det ikke, brydde seg ikke med det. Det var så bra at han ikke var så opptatt av alt med meg, men var opptatt av hunden, forteller Moa. Han innrømmer at han var skeptisk i starten, og møtte ikke alltid opp til avtaler, men var heldig å få en mentor som aksepterte ham som han var. Det utviklet seg til et tillitsforhold som kom begge til gode.

Hundene i fokus

Moa og Espen begynte å møtes for å gå turer med hunden.

– Han var ikke så opptatt av alt med meg, men var opptatt av hunden, forteller Moa.

– Etter hvert begynte vi å snakke sammen som vanlige folk. Det var så greit å være sammen med Espen, det føltes fint. Jeg slutta å ruse meg på hverdager, jeg gleda meg alltid til å treffe ham. Jeg kunne nesten ikke vente til neste onsdag.

Det gikk fra å handle om aktiviteten og hunden, til å bli en relasjon mellom Espen og Moa.

– Det jeg likte så godt med Espen, var at han aldri

fortalte meg hva jeg skulle gjøre eller ikke gjøre. Jeg er så lei av akkurat det, hele livet mitt har vært fullt av mennesker som har villet fortelle meg hva jeg skal gjøre.

Hunden hans forandret seg også.

– Den gikk fra å være aggressiv til å bli en snill og tillitsfull hund. Det hadde med Espen å gjøre, og at jeg rusa meg mindre, sier Moa.

Styrken i prosjektet

Grete Ore, prosjektleder i Radius, forteller at styrken i prosjektet ligger i at de har tatt utgangspunkt i en aktivitet de unge selv har ønsket å drive med. I tillegg har de unge vært tett på mentoren sin, i en en-til-en-relasjon.

– De unge har fått mulighet til å øve på relasjonsbygging og kommunikasjon direkte gjennom å møte til aktiviteten. Mange av dem har tidligere liten erfaring når det gjelder dette, og har selv uttrykt at de ikke vet hva de skal snakke med «vanlige» folk om.

Hun tror også det har vært viktig at mentor og prosjektleder har vært tett på den unge over tid med både tålmodighet, motivering og nye sjanser. Flere av de unge har gitt tilbakemelding på at både mentor og

“

– Det er givende for meg som menneske å være et bidrag inn i andres liv.

prosjektleder ikke ga opp, men at de ventet og tålte at de droppet ut en eller flere ganger.

Øyeblikk av glede og fremgang

Akkurat det med ventingen fikk mentoren Espen erfare. Han satt mye og ventet på Moa, og bekymret seg også til tider mye.

– Jeg måtte være tålmodig og holde ut, viser at jeg var der uansett. De er jo ofte grunnleggende skeptiske til andre, og vant til å bli svikta. Jeg er veldig for å være positiv, ikke kjefta på dem når de ikke kommer og slike ting, forteller Espen.

Selv om han brukte mye tid på venting, og det ofte føltes uforutsigbart, gav det også mye tilbake.

– Det er givende for meg som menneske å være et bidrag inn i andres liv. Det er en god ting å skape tillit og holdepunkt for folk. Jeg har opplevd mange øyeblikk av glede og fremgang som var verdt all ventingen. Det er toveis, kanskje det er derfor det fungerer, avslutter Espen Gudim.

FAKTA OM RADIUS:

Et prosjekt drevet av Uteseksjonen i Oslo fra 2015–2018

Bakgrunnen for opprettelsen av Radius var Uteseksjonens rapport fra 2013 «Unge voksne – en kartlegging av aldersgruppen 18–25 år i et åpent rusmiljø i Oslo sentrum» Her framkom det at det fantes svært få tilrettelagte aktivitets-tilbud for denne aldersgruppen og personer i aktiv rus.

Gjennom Radius fikk de unge delta på aktiviteter som de selv ønsket, var motivert for og ville lære mer om, og de fikk en egen mentor.

En mentor er en voksen som har faglig tyngde og interesse av den bestemte aktiviteten.

Les evalueringsrapporten av Radius her:

https://www.korusoslo.no/wp-content/uploads/KoRus-Evalueringsrapport-av-Radiusprosjektet_fargebilder.pdf